

3 Woorden zijn muziek.

Als zanger praat je met de presentator en met je publiek.

(bron: vocal teacher Linda Kerns, the American Academy of Dramatic Arts)

Vorbereiden houdt in dat je het libretto moet lezen van de musical waaruit de rol komt die je leert. Zangles heet aan The American Academy of Dramatic Arts "vocal production".

De melodie vertelt het verhaal. Woorden zijn soms moeilijk te volgen.

5 muzikale middelen geven uiting aan emoties.

Bron: Battus Opperlandse taal-&letterkunde Querido ISBN 9021451328

3.1 Colholms Roos, o-sprook

Zo toog Otto voort tot Colholm.

D'oorlog dook op, spookt 't slot rond, stroopt 't oord bloot.

Dof bromt Colholms noodklok. Hoogrood golft rookkolom op rookkolom rond door boog, poort, goot;

't vonkt voort tot dom, top, nok..

't Volk smoot door rook; 't wordt hooploos.

't Wordt stond tot storm!' klonk Otto's woord.

Dol stormt Otto voort door poort, boog, hol. – Oldgond zocht Otto.

Hoor! 't Slot sprong, 't slot vloog op;

Oldgond stond voor Otto's oog, schoon, blond, jong.

Hoog bloosd' Oldgonds koon.

Otto stond stom, Otto vond tong noch woord...

'Los, los! Snood' godloos vorst!

Dood volgt roof!' klonk Olofs woord.

Hoog blonk Olofs dolk, blootshoofds stond Otto.

3.2 A-spraak

Daags daarna trad Ada aan Haralds hand naar 't altaar.

'Gaat', - sprak d'Abt van Aarstad – 'gaat hand aan hand,
Hart aan hart.

Kracht van d'Almagt, schraag d' arm van Harald,
maar dat Haralds hand thans 't zwaard draag van Asa!
Thans lag kaag naast kaag klaar aan 't strand;

Haralds Draakkar draagt vlag, krans, palmtak.
Alras had d'afvaart plaats van 't paar naar Laland.
Straks stapt Ada aan Haralds hand,
aan wal van 't land vanwaar Harald kwam.

3.3 E-legende Vertelsel des heeren C. Everts.

Te Enschede leeft de heer Engelberts en heeft er een
Perceeltje met zeven meter gevelbreedte.

Zelf werkgever erkent de heer Engelberts de rechten der werknemers.
Gevende en nemende en telkens een beetje geld
Beleggende leeft dezelve heel netjes.
Eens heeft de heer Engelberts een hele week gekegeld.
Zelfs met de slechtste weersgesteldheden.
Ten leste echter verveelde het hem.

'Keer ter helle spel der ellende' zegt de heer Engelberts
En werpt het hele kegelspel ter kelder.
De heer Engelberts echter heeft een neef:
de heer Ten Klebbere, dewelke 's heeren Engelberts'
kelder veegde en er peren teelde.
Hem treft het kegelspel.
'Je bent een gemene rekel!' kermt de heer Ten Klebbere,
En dele verpletterd en geheel bedwelmd zwenkt en
Wentelt dezelve tegen het verste gedeelte der kelder.

De heer Ten Klebbere werd te bed gelegd en er werden
Twee geneesheren besteld, tevens zeven verpleegsters.
Negen weken heeft de heer Ten Klebbere te bed gelegen
En geleden, ten leste echter, herstelde dezelve.
Ten leste werd er thee gepresenteerd met heel lekkere
Evenveeltjes tegen zevenen.
En tegen negenen werd er met belgeklep ter kerke geschreden.
Ten leste echter heeft men er een gedenkteeken neergezet,
Deze leer vermeldende: Elk werke mee vrede te verwekken!

3.4 I-dicht

In dit I-dicht zing ik,
In dit I-dicht wring ik,
 Dring ik, dwing d'I.
'k Vind in dichtmin d'I licht
In dit pittig I-dicht
 Dichtzin ligt in d'I.

In dit I-dicht wil ik...
In dit I-dicht spil ik
 Kwistig 't innigst... stil!
In dit I-dicht richt ik –
In dit I-dicht sticht ik
 Willig... 't is... ik wil...

Inkt! – 'k Dip in: 't is richtig.
Ik zit stil, 'k blik wichtig!
 'k Schiff in dichtzin, 'k wik; -
'k Ril, 't is dichtmin!... mis is 't! –
Zwicht, zwicht dichtzin! – wis is 't,
 'k In dit I-dicht stik.

3.5 IJ-rijm

Blijf, wijl 'k mijn tijd
Blij 't ij-rijm wijd,
Blijf, blijf mij bij, gij IJ,
Stijf vrij, wijl 'k lijm,
Mijn ij-rijk rijm;
Mijn wijs, mijn prijs zijt gij.

Thijs Lijmrijk slijpt
Zijn bijl, hij grijpt
Gijs Bijdijk, krijt: dijn wijf
Zij mijn...hij wijlt
Hij kijkt... hij ijlt –
Zijn bijl splijt Bijdijks. Lijf.

Gijs wijkt, hij zijgt –
Hij lijdt, hij hijgt –
Fij, ijslijk blijkt zijn pijn!
Hij krijt: gij zijt
Dijn Bijdijk kwijt,
Dijn Bijdijk kwijt, mijn Trijn.

Bij Rijswijks dijk
Slijkt Bijdijks lijk;
Zijn Trijn lijdt pijn, zij kwijnt.
Zij krijt: grijp vrij,
Gij L:ijkgrijp mij,
Wijl 't tijdljik zijn mij pijnt.

Prijst gij mijn rijm,
Schrijft gij: 't blijkt lijm;
't Zij, gij, schrijf gij vrij 't dijn.
Mijn ij-rijm wijk,
Dijn ij-rijm prijk,
Wijl 't ijslijk ij-rijk schijn.